

Redigeret af Th. Overfou. Udgivet og forlagt af A. E. Koster.

Forsendes, i Følge Kongelig allernaadigst Tilladelse, med Pakkeposterne i Danmark og Hertugdømmerne.

Bulletin.

Hans Majestæt Kongen har haft en meget rolig Nat og Allerhøivisssammes gode Befindende vedvarer.

Kongens Palais, den 29de Marts 1837.

E. Fenger.

EX-KOSMATO VII — 1.

Kjøbenhavn, den 29de Marts.

Der er ofte, og med største Grund, klaget over de forargelige Uordener og Opløb, der hyppigen, selv ved Optog, der af Folket ansees som festlige, forarsages af omløbende Drengene og til hvis Hjemmelse man maa opfordre vort ellers saa vel indrettede Politie at tage de alvorligste Forholdsregler. Et af de allerforargeligste Oprin fandt imidlertid Sted i Rundetaarn første Paaskebad om Middagen. Medens der af blæsende Instrumenter fra Taarnet udførtes flere Psalmer, havde en talrig Hob opsigtsløse Drengene samlet sig i Taarnet, hvor de udbrod i en vild Hui og Støien hvergang der indtraadte en Pause. Dette skammelige Oprin vakte i højeste Grad de Omkringboendes og Forbigaaendes Uvilje, og vi søle os opfordrede til at offentliggjøre det, da der vel ikke kan anføres nogen vægtigere Grund for at Politiet ved Udgivelsen af en Placat, der indeholder alvorlige-Straffebestemmelser, gjør Ende paa et saadant Uvæsen.

— (Stutningen af Hr. Palludan Müllers Bemærkninger angaaende Thorvaldsens Museum).

Dog, ikke alene for Thorvaldsens, men især for Danmarks egen Skjold, er Museet ønskeligt. Billedhuggerværket er ikke som Maleriet, kun til i eet Original-Exemplar; Statuen i Marmor, Leer, Metal eller Gips er det samme Kunstværk i forskelligt Materiale. Danmark eier allerede nogle af Thorvaldsens Bærker; Andre ere i andre Lande; men dog eier han dem tillige selv. Hvis Thorvaldsen boer i Rom, vilde disse spredes vidt om i alle Lande. Men dersom vi nu ved Opførelsen af et Museum giver ham tilstrækkelig Anledning til at bringe dem til Danmark; dersom vi saaledes overbevise ham om, at han selv og hans Bærker vilde i hans Fædrelands Paasjonnelse finde en ligesaa gunstig Atmosfære, som i andre Nationers maaskee mere udviklede Kunstlands: saa kan Danmark gjøre Regning paa at blive Eier af en Kunstkat, som alle andre cultiverede Nationer vilde sætte største Pris paa, som vil drage deres Opmærksomhed og Agtelse til vort Land, lokke Kunstens Elskere og Dyrkere hertil, og hvis Pengeværdie, ifølge den almindelige Culturs nuværende Standpunkt uden Tvivl vil overslige den Sum, Folket skyder sammen til et Museum. — Og ikke blot hans Bærker, men selv hans Hæder vilde Danmark arve, saa vist som et

skjønnsomt Fædreland altid er Arving til sine Børns Berømmelse. Forsomme vi derimod denne Lelighed til at tilegne os ham, kunne vi ikke vente, at det skal blive betragtet, som andet end Curiositet, at han er dansk født. — Alt dette kan være godt nok, vil man maaskee svare; men naar Folket ikke har Naad til dette Foretagende, maa det lade det fare, om det end var nok saa godt og skjønt. — Hertil bemærkes, først, at de Penge, der anvendes paa Museet, ikke gaar ud af Landet; thi her er kun Tale om en Bygnings Opførelse, ikke om at indkjøbe Kunstværkerne. Dernæst: hvoraf veed man dog, at der skal opføres en Pragsbygning som vilde koste flere Hundrebetusinde? Skulde maaskee et Udtryk i den saa ofte omtalte Artikel i Folkebladet have givet Anledning til denne Beregning? Det er jo dog ganske aabenbart for enhver opmærksom Læser, at der kun tales eksempelvis, men ikke gives noget Overlag over Bekostningerne til Museet. Man kan omkring i Landet neppe endnu have mere end ganske løse Formodninger om den nødvendige Sums Størrelse. — Naar man har sagt til Regjeringen, at Folket ikke kan bære flere Skatter end dem, det nu maa udrede, sa har Meningens dermed vistnok ikke været, at Folket skulde være udpiint til sidste Skilling, saa at der Intet var at saae hos det; men kun, at det ikke kan bære tungere Byrder til Staten, uden at standses i sin Udvikling paa en sørgelig og for dets Fremtid farlig Maade. Om denne Skildring af Folkets Forfatning er sand eller ei, vedkommer os ikke her; men dersom det nærværende Foretagende virkelig er til Landets Gavn og Hæder, vil dets Udførelse ved Folkets frivillige Bidrag ingenlunde modbesværes den. — Overhoved er det vistnok ganske overskjødigt at stride om Folkets Evne til at opføre et Museum: kan det virkelig ikke undvære Midlerne dertil, vil Udfaldet nok vise det; thi de Bidrag, som falsk Undseelse muligen skulde afpresse En eller Anden, vilde ikke frelse Planen, dersom den ellers skal falde. At nogen skulde tilside sætte virkelige Fornødenheder for dens Skjold, behøver man ikke at frygte. Dersom der anvendes flette eller upassende Midler for at sætte Folket i Bevægelse, havde man god Grund til at modsætte sig denne Misbrug uden Skaansel; men man kan dog ikke dable Plannens Ophavsmand for deres Indbydelse til frivillige Bidrag. — Ingen vil nægte, at der kan tænkes Foretagender, af større og mere indgribende Indbydelse paa Landets Velvære end Oprettelsen af det thorvaldsenske Museum; men endnu har Ingen nævnet noget saadant, der, som dette, ikke kan opsættes til en fjernere Tid uden at blive umuligt, og hvorom der tillige er Grund til at antage, at det hele Folk, ikke en enkelt Stand eller enkelte Personer, vilde have understøttet det med Kraft, dersom Indbydelsen til Museet ikke var kommen i Veien. Og dette maatte man dog, dersom denne Indvending skulde erkendes for gyldig. Skulde en anden gunstig Plan mislykkes, maatte man, inden man var berettiget til at give Museet Skjold for dens uheldige Skjæbne, ikke blot godtgjøre, at

den var greben an paa rette Maade og til rette Tid, men tillige paa visse, hvorledes Museet havde virket til dens Skade. Almindelige Beklagelser vilde altid blive ubillige, fordi det er ligesaa let at paastaae som vanskeligt at gjendrive hvad der ikke grunder sig paa bestemte Kjendsgjerninger."

Postetterretninger.

Spaen.

Morning Herald indeholder Beretninger fra Don Carlos's Hovedqaarteer, iblandt hvilke findes en officiel Erklæring i Præstendens Navn angaaende Marsagerne til at Gomez blev stillet for en Krigsret. Foruden de Brandskatninger og Underskab, hvori han har gjort sig skyldig (man paastaar, at han ikkun bragte 17,000 Pjastre tilbage til Navarra) anklages han især for at have overskredet de ham meddelte Befalinger, idet han førte den til Asturien bestemte Expedition til Andalusien, og fremfor Alt lægges ham til Last, at han ikke behørigt har benyttet den Enthusiasme, som overalt viste sig for Don Carlos og uden ringeste Hensyn gav dem til Priis for Christinernes Havn, der havde erklæret sig for Præstendenten.

Paris, den 19de Marts.

For nogle Dage siden havde, som bekjendt, Journal de Paris atter opsauset nogle Helvedsmaskiner, navnlig ogsaa een i Antwerpen. Med Hensyn til denne sidste er det nu blevet oplyst, at den foregionde Kongemorder i Antwerpen ikke var andet, end en Pariser, som var reist derhen, for at anlægge en Indretning til at rense det slette Vand i Scheldeslodden og gjøre det drikkeligt, og i det Viemed havde besittet en Filteermaskine i Brüssel. En af Haandværkerne, der arbejdede paa denne, sagde formodentlig i Spøg, at han lavede en Helvedsmaskine. Politiet confiskerede strax Maskinen, og Frankmanden, som forbitret herover rejste fra Antwerpen til Brüssel og gjorde Udræt megen Uarm i Politie-Bureauet, blev arresteret. Dagen efter havde Complottet Ende.

Jurgen har atter frikjendt en politisk Anklaget. Boghandleren Baron blev den 15de kaldet for Udsiferetten i Lyon formedelst den af ham udgivne Almanach populaire, der skulde have indeholdt Opfordringer til Had imod Regjeringen, Forsvar for Kongemorder og detslige. Nogle Artikler i hiin Bog vare allerede tidligere condemnerede og bleve desaaarsag udeladte i det andet og tredje Oplag. Udgifveren blev alligevel anklaget, men frikjendt af Jurgen, der imidlertid paa General-Procureurens Forlangende bestemte, at de under Beslag lagte Exemplarer skulde confiskeres.

Dr. Amédée Prévost (Medarbejder af Paix) er for nogen Tid siden afreist til Hamborg med det Hverv fra Indenrigsministeren, at undersøge Sængsternes Beskaffenhed i hiin Stad og i de danske Stater.

Hertugerne af Orleans og Nemours ere afgaaede til Vincennes.

Hr. v. Pradt er død igaaermorges og skal begravet imorgen. Erkebiskoppen af Paris, som han havde ladet kalde, har tilbragt den største Deel af Natten førend han døde, hos ham.

Lugtpolitiereffens sjettede Kammer har igaar afgivet sin ordentlige Kjendelse i Sagen imod det saakaldte Familie-Selskab. Af de Anklagede bleve fire frikjendte. Chouette og Dubos dømtes, paa Grund af utilladelig hemmelig Forbindelse, til ti Maaneders Sængsel, som de efter overstaet eet-aarig Sængselsstraf, hvortil de ere dømt af Udsiferetten, skulde udholde. Af de øvrige er een dømt til 20, een til 15, een til 12, fire til 10, een til 9, tre til 8, tre til 6, tre til 5, een til 3 og to til 2 Maaneders samt een til 20 og to til 6 Dages Sængselsstraf og Alle til en Pengebøde af 50 Fr., dels formedelst Deeltagelse i forbudne Forbindelser og dels formedelst Opbevaring eller Forsærdigelse af Vaaben og Munition.

Dem Anklagede slip, paa Grund af formildende Omstændigheder, med en Pengestraf af 20 Fr. Retten lod Vaabnene, Munitionen, Krudtet osv. confiskere.

Journal du Commerce meddeler idag i en lang Artikel flere Details angaaende Hertugen af Orleans's Formøling med Prindsesse Helena. Formølingen skulde finde Sted i Compiegne uden stor Høitidelighed, og Beretningen om Hertugen af Choiseuls Sendelse til Mecklenborg var aldeles opdykket. Man har allerede anmodet Paven om at meddele Dispensationen.

London, den 18de Marts.

Capitain Ehilds fra Skibet „Bixen“ skriver fra Odesa under 23de Februar til Skibets hervedværende Elere. Af denne Skrivelse ser man, at den russiske Admiral har paaberaabt sig Artiklen i Morning-Chronicle af 20de November f. U., hvori det hev, at Landningen for sidste Delen bestod af Kruut, og som Folge heraf erklæredes Skibet for god Priis. Efterat det russiske Flag var hilst paa Skibet, betydede man Mandskabet, at Keiseren havde estergivet dem enhver Straf, da de ikke havde vidst noget om Landningen, og at de derfor kunde tage deres private Eiendom med sig. Derpaa maatte de begive sig ombord paa den russiske Brig „Ujar“, der den 29de Januar affeilede fra Sebastopol til Odesa, men blev af Stormen drevet tilbage til den forstævnte Havn. Capitainen og Hr. Bell tiltraadte derefter Reisen tillands paa den russiske Regjerings Bekostning og naaede Odesa den 20de Februar ved Midnat. Her gjorde de Grev Borozow deres Opvartning, der modtog dem meget venlig, anviste dem et beqvemt Logis og hør af dem 5 Rubler daglig, tilligemed 2 Rubler til Betjentene. Senere underrettede han dem om, at Keiseren havde tilladt dem at reise tilbage til Konstantinopel, hvorpaa Capitainen ved den brittiske Consul, Hr. James, lod svare, at han var brittisk Undersaat og ingen Muselman. Han fik imidlertid intet Svar, men Politiet fordrede derimod igjennem en Hr. Carruthers, at han og hans Staldbroder skulde udstede en Revers, hvorved de forpligtede sig til, ikke at begive sig nogetsteds hen uden iforveien at have gjort Forespørgsel desangaaende hos Øvrigheden. De Paagjeldendes Forlangende om at denne Forbring maatte blive givet skriftlig, blev afflaaret, og begge Englænderne maatte endelig give efter, da Politiet truede med, at stille Skibboagter under deres Binduer. Capitainen haabede i Løbet af en Uge at komme til Konstantinopel, og derfra begive sig til London i Selskab med Hr. Bell og Morton.

Schwetzi.

I Freiburg ankom nylig en Samling af Bortfigurer, og Bekjendtgjørelser opstoges. Dog bleve disse nedrevne om Natten, og i St. Nicolai-Kirken betydedes det Børnene, at alle de, som vare ugudelige nok til at see disse Figurer, ikke maatte vente at komme til Herrens Bord; thi de indeholdt blandt andet Fremstillingen af en spansk Inquisitionshistorie.

Berlin, den 16de Marts.

Af de sidste domfældte Demagoger ere hidtil nogle og tyve blevne fuldkomment benaadede af Kongen, og et større Antal gjør sig Haab om at erholde samme kongelige Naade. De fleste vilde imidlertid saae deres Straf nedsat til et Tidrum fra 3 Maaneders til 1 Aar. I Henseende til dem, der overbeviste om at have gjort sig skyldige i den høieste Grad af Majestætsforbrydelse, vare dømt til Døden, troer man, at der for saavldt vil ske en Forandring i deres Skæbne, at Preussen, ved at følge Østerrigs og andre Staters Exempel, vil tillade dem, efter nogen Tids Afsoning af deres Brøde, at beklage deres sorgelige Blidsarelse i en evlg Forvildning fra Fædrelandet hindsides Atlanterhavet.

Den periodiske Presse i Preussen imødeser med Begjærlighed den omfattende Censur-Forordning, der snart vil blive meddeelt Censorerne, da disse Herrer meget ofte i deres Em-